

Datum: 20.08.2026

Medij: Danas

Rubrika Ekonomija

Autori: Vojislav Stojšavljević

Teme: Grad Beograd

Napomena:

Površina: 905

Naslov: Prodati njivu zato što je zarasla u korov

Strana: 1,16

NAŠA PRIČA: Šta je najbolje rešenje za Beogradsku arenu koja posluje sa gubitkom: prodaja, koncesija ili domaćinsko upravljanje

Prodati njivu zato što je zarasla u korov

Strane 16-17

Foto: Follet-Beograd

Datum: 20.08.2026

Medij: Danas

Rubrika: Ekonomija

Autori: Vojislav Stojsavljević

Teme: Grad Beograd

Napomena:

Površina: 905

Naslov: Prodati njivu zato što je zarasla u korov

Strana: 1,16

NAŠA PRIČA: Šta je najbolje rešenje za Beogradsku arenu koja posluje sa gubitkom: prodaja, koncesija ili domaćinsko upravljanje

Prodati njivu zato što je zarasla u korov

■ Privatni partner uvek gleda da što pre izvuče profit, a da cena usluge bude što veća. Primer za to je Beogradski aerodrom, čije su takse za putnike mnogo veće nego u drugim evropskim metropolama. Plašim se i da ulaznice za Arenu u budućnosti ne budu najskuplje u okruženju - napominje ekonomski analitičar Bogdan Petrović

Sudbina Beogradske arene ovih dana je na trame - prodaja, koncesija ili zadržavanje postojećeg stanja, sve su to mogući scenariji. Sagovornici Danasa veruju da je koncesija najbolje rešenje, ali uz jasno definisane obaveze privatnog partnera.

Preduzeće „Arena Beograd“, čiji je osnivač Grad Beograd, služi za upravljanje i korišćenje Beogradske arene, pre svega, za organizovanje sportskih i kulturnih manifestacija. Kompleks Beogradske arene obuhvata tri objekta: veliku dvoranu, malu salu i parking.

Velika dvorana ima površinu 48.000 kvadratnih metara raspoređenih u šest nivoa, kapaciteta 20.000-25.000 posetilaca, u zavisnosti od događaja. Mala dvorana se prostire na 2.275 m² na dva nivoa, spoljni gabariti sale su 30x60 m, služi kao prateći objekat i koristi se za pripreme i trening sportista.

U „Beogradskoj areni“ je održan je održava se niz velikih svetskih i evropskih sportskih događaja, nastupi velikih svetskih i domaćih muzičkih zvezda i drugi značajni događaji iz oblasti sporta, kulture, privrede i turizma.

Međutim, poslovanje Arene je već godinama negativno. Arena u 2025. godini jeste ostvarila prihode od 4,3 miliona evra, što je rast od 21 odsto u odnosu na godinu pre. S druge strane, uvećani su i ukupni rashodi za 12 odsto i iznosili su nešto manje od 4,6 miliona evra. Prošle godine ova kompanija ostvarila je neto gubitak od 180.232 evra, odnosno više od 21 milion dinara. Iako kompanija već godinama unazad ostvaruje gubitke, ono što je pozitivno jeste da je iz godine u godinu neto gubitak sve niži.

U poslednje vreme se šuška o prodaji ovog objekta ili davanju pod koncesiju privatnim partnerima, a to je potvrdio i predsednik Srbije Aleksandar Vučić.

„Izgradimo halu sportsku i više nikada ne obnavljamo. Šta god pričali, najbolje će biti da damo bilo kome na koncesiju, tender. Izvoli, plati 50 miliona evra obnovu, pa vladaj i upravljaj Arenom narednih 20, 30 godina i pravi događaje. Mi sve naučimo da izgradimo, pa ne održavamo“, kazao je on.

Ekonomski analitičar Bogdan Petrović za Danas kaže da je situacija u kojoj se nalazi Beogradska arena veoma nezahvalna.

„Ona posluje sa gubitkom, a još veći problem je što su, po svemu sudeći, potrebne izuzetno visoke investicije u taj objekat. U trenutku kada praktično sva velika državna preduzeća imaju problem u poslovanju i kada se iz njih izvlači novac, teško je očekivati da Arena bude 'svetao primer' državnog preduzeća“, ukazuje on.

Prema njegovim rečima, neka buduća i znatno odgovornija vlast bi sigurno mogla da obezbedi da Beogradska arena posluje profitabilno i da, uz određena ulaganja, bude ponos grada Beograda.

„Trenutno, možda je bolje dati objekat Arene u koncesiju na 20 ili 30 godina, nego ga prodati. Pritom, izuzetno je važno da ta koncesija ne bude predmet novog izvlačenja para iz budžeta grada, kao što su planirana 'javno-privatna partnerstva' grada sa firmama za obezbeđenje i slično“, upozorava Petrović.

Prodajom Arene, naglašava, objekat bi trajno bio otuđen.

„S druge strane, koncesija bi omogućila da bar neka naredna generacija može da preuzme objekat i da sa njim upravlja na odgovoran način, kako ne bi ponovo došli u ovu situaciju“, smatra Petrović.

On podseća da dosadašnje iskustvo sa „koncesijama“ nije nimalo ohrabrujuće.

„Privatni partner uvek gleda da što pre izvuče profit, a da cena usluge bude što veća. Primer za to je Beogradski aerodrom, čije su takse za putnike mnogo veće nego u drugim evropskim metropolama. Plašim se i da ulaznice za Arenu u budućnosti ne budu najskuplje u okruženju“, napominje Petrović.

Veliko Mijušković sa Ekonomskog fakulteta u Beogradu za naš portal navodi da dobro strukturisana dugoročna koncesija deluje racionalnije od potpune prodaje, ali pod uslovom da Grad zadrži vlasništvo nad objektom i precizno zaštiti javni interes.

„Arena je specifična strateška gradska infrastruktura: služi sportu, kulturi, velikim međunarodnim događajima i promociji Beograda, pa njena vrednost nije samo ono što pokazuje godišnji bilans“, objašnjava on.

Zadržavanje postojećeg modela, dodaje, ima smisla jedino ako se pokaže da se boljim profesionalnim upravljanjem Arena može učiniti dugoročno finansijski održivom. Glavna prednost koncesije je što Grad može istovremeno da zadrži imovinu i rastereći se dela operativnih i investicionih troškova.

► Ako se privatnom investitoru isplati da preuzme Arenu i njome ostvaruje profit, onda je sasvim opravdano postaviti pitanje zašto isti taj profit ne bi mogao da ostvaruje i Grad Beograd kroz profesionalno, efikasno i transparentno upravljanje sopstvenom imovinom - napominje profesor na FON-u **Vladimir Obradović**

„Privatni partner ima snažniji motiv da poveća broj događaja, bolje koristi komercijalne površine, razvija VIP, ugostiteljske, marketinške i druge prihode i optimizuje troškove. Grad pritom može ostvarivati jednokratnu i/ili godišnju koncesionu naknadu“, ističe Mijušković.

S druge strane, najveći rizik je loš ugovor.

„Ako se privatnom partneru ostavi previše slobode, može doći do preterane komercijalizacije na štetu sportskih i javnih sadržaja, povećanja cena korišćenja Arene ili nedovoljnog ulaganja u objekat“, naglašava naš sagovornik.

Kada je reč o prodaji, Mijušković navodi da ona ima jednu veliku finansijsku prednost - Grad odmah dobija kupoprodajnu cenu i praktično se

oslobađa budućih troškova održavanja i investicija

„Privatni vlasnik dobija snažan motiv da objekat maksimalno komercijalizuje. Međutim, cena toga je trajni gubitak vlasništva i značajnog dela kontrole nad jednim od najvažnijih sportskih i kulturnih objekata Beograda“, obrazlaže.

Kako kaže, samo postojanje gubitka nije dovoljan dokaz da je Arena ekonomski neodrživa.

„Pre bilo kakve odluke tražio bi detaljniju analizu: koliko dana godišnje Arena ostvaruje prihod, koliki je prihod po događaju i posetiocu, koliko donose komercijalni sadržaji, kakva je struktura troškova i koliki je potencijal neiskorišćenih kapaciteta. Ako imate dobar objekat i veliko tržište, a kontinuirano pravite gubitak, vrlo je moguće da deo problema nije u Areni kao proizvodu, već u poslovnom modelu i načinu upravljanja“, smatra Mijušković.

On naglašava da bi koncesija morala da postigne najmanje četiri stvari istovremeno - da smanji ili eliminiše potrebu za budžetskim subvencijama, obezbedi ozbiljan investicioni ciklus, poveća iskorišćenost Arene i Gradu donese odgovarajuću koncesionu naknadu.

Potencijalno najveća finansijska korist koncesije mogla bi da bude u rasterećenju gradskog budžeta, kaže on.

„Kod objekta poput Arene nije problem samo eventualni godišnji gubitak. Mnogo ozbiljnije pitanje je koliko će u narednih 20 ili 30 godina koštati krov, klimatizacija, energetske sisteme, tribine, bezbednosna i IT infrastruktura i kompletna modernizacija objekta. Koncesiju ne treba procenjivati samo prema tome koliko će novca koncesionar svake godine uplatiti Gradu, već prema ukupnom finansijskom efektu tokom trajanja ugovora“, poručuje Mijušković.

On napominje da Sava centar i Aerodrom Nikola Tesla predstavljaju dva vrlo dobra primera različite filozofije.

„Kod Sava centra izabrana je prodaja: javni sektor je dobio kupoprodajnu cenu, privatni vlasnik preuzeo je investicioni rizik i veoma značajna ulaganja, ali je vlasništvo trajno prešlo u privatne ruke. Kod Aerodroma primenjena je koncesija: vlasništvo je ostalo javno, dok privatni partner dugoročno upravlja objektom, investira i plaća naknadu. Za Arenu bih pre video model bliži ovom drugom slučaju. Grad bi zadržao strateški objekat, dok bi privatni sektor uneo kapital, know-how i komercijalnu disciplinu“, zaključuje Mijušković.

Profesor na Fakultetu organizacionih nauka Vladimir Obradović za Danas ukazuje da bi prodavati Arenu zbog lošeg upravljanja bilo isto kao prodati kuću zato što je domaćin nije održavao ili prodati njivu zato što je zarasla u korov.

„Beogradska arena je jedan od najznačajnijih javnih resursa grada Beograda i smatram da njome treba da upravlja grad. Uz profesionalni menadžment, transparentno poslovanje i neophodna ulaganja, Arena može da posluje uspešno i postane značajan izvor prihoda za gradsku budžet“, ističe on.

Međutim, kako dodaje, najpre je neophodno utvrditi kako je preduzeće koje je do 2013. godine poslovalo stabilno dovedeno u situaciju da godinama posluje sa gubicima.

„Prvi korak mora biti detaljna finansijska i poslovna analiza, revizija svih ugovora zaključenih u prethodnom periodu i utvrđivanje odgovornosti za odluke koje su dovele do ovakvog stanja. Ukoliko postoje elementi nezakonitog ili nesavesnog poslovanja, nadležni organi treba da pokrenu odgovarajuće postupke protiv odgovornih“, naglašava Obradović.

Tek nakon toga, poručuje, potrebno je izraditi strateški plan razvoja Beogradske arene, koji će obuhvatiti revitalizaciju objekta, neophodna ulaganja i profesionalizaciju upravljanja, sa jasnim poslovnim ciljevima, merljivim rezultatima i jasno definisanim odgovornošću onih koji Arenu upravljaju. „Ako se privatnom investitoru isplati da preuzme Arenu i njome ostvaruje profit, onda je sasvim opravdano postaviti pitanje da li isti taj profit ne bi mogao da ostvari i Grad Beograd kroz profesionalno, efikasno i transparentno upravljanje sopstvenom imovinom“, napominje naš sagovornik.

Vojislav Stojsavljević

Datum: 20.08.2026

Medij: Danas

Rubrika Ekonomija

Autori: redakcija

Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda

Naslov: Ko to ruši dogovor Vučića i zaposlenih

Napomena:

Površina: 308

Strana: 16

Sindikalac iz GSP prebačen iz pogona Dorćol u Zemun zbog učestvovanja u protestima

Ko to ruši dogovor Vučića i zaposlenih

Radnici GSP Beograd održali su juče skup podrške Slobodanu Jovančeviću, povereniku Samostalnog sindikata u ovom preduzeću, zbog premeštanja iz pogona Dorćol u pogon Zemun, kao i pritiska koje trpi, kao tvrdi, kako u GSP-u, tako i od Sindikata.

„Došao sam ovde kako bih sa vama podelio sa kakvim se pritiscima suočavam poslednjih pet nedelja samo zbog toga što sam podržavao svoje kolege koji su protiv rasparčavanja preduzeća, otimanja li-

ju obustavu javno-privatnog partnerstva za trolejbuske linije, kupovinu najmanje 90 novih trolejbusa i 300 novih autobusa, ali i državne garancije da nijedna linija ili polazak u Beogradu neće biti prepušteni privatnim preduzećima.

Iako Jovančević tvrdi da je njegovo izmeštanje sa pogona Dorćol u pogon Zemun nakon 27 godina rada, odmazda, on naglašava da je Aleksandar Vučić jedini koji se zauzeo za njihove probleme.

„Ja sam 6. jula bio na Andriće-

Foto: BETA/PHOTO / Milan Obradović

Sindikati veruju u ulogu predsednika: Sa jučerašnjeg skupa

nija, ukidanja trolejbusa i zatvaranja pogona Dorćol“ rekao je Jovančević. Međutim, na pitanje novinara o tome kakve konkretno pritiske trpi, nije odgovorio.

On navodi da je stav Samostalnog sindikata bio da se ne učestvuje u protestu radnika GSP-a, ali da je „stav kolega i ljudi koji su organizovali protest bio da se reaguje odmah i u startu spreči svaka mogućnost otimanja naših linija“.

► Aleksandar Vučić jedini i se zauzeo za naše probleme - rekao je **Slobodan Jovančević**, poverenik Samostalnog sindikata, koji, kako kaže, trpi pritiske

Iako je povod ovog skupa, koji je organizovao Sindikat slobodnih vozača, bilo premeštanje Jovančevića u pogon Zemun, fokus je stavljen na dublji problem, a to je manjak adekvatnih vozila u GSP Beograd, kao i sukob sa privatnim prevoznicima.

Upravo su o tome radnici GSP-a razgovarali sa predsednikom Aleksandrom Vučićem na sastanku pre dva meseca, kada su mu predali svoje zahteve koji uključu-

vom vencu, na skupu podrške dogovoru naše zajedničke delegacije i predsednika Aleksandra Vučića, koji je jedini stao pred ove ljude glavom i bradom i jedini se zainteresovao za dešavanja u najvećem gradskom preduzeću“, rekao je Jovančević i dodaje da je upravo taj dogovor rezultirao obustavom partnerstva sa privatnim prevoznikom „Strela“.

Svoje obraćanje, Jovančević je završio pitanjem „ko je taj koji ruši dogovor predsednika države i svih ovih ljudi?“.

Ivan Banković iz sindikata „Centar“, koji je takođe prisustvovao događaju, vratio se na problem sa prevoznikom „Strela“.

„To je ono što je bila rak rana ovog preduzeća. Međutim, sve dok ne dobijemo nova vozila, nove trolejbusove, nove električne autobuse, pitanje pogona Dorćol nije do kraja rešeno. Ovo je lakša situacija, kada nemamo privatnog prevoznika Strelu za vratom. Kao što znate, tender za kupovinu novih 60 trolejbusa je propao“, rekao je Banković i dodao da će se aktivnosti sindikata u narednih mesec dana nastaviti, kao i da će u to biti uključen predsednik Republike Aleksandar Vučić.

M. Vasić

Datum: 20.08.2026

Medij: Večernje novosti

Rubrika: Oglas

Autori: redakcija

Teme: Grad Beograd

Naslov: PROSTRAN, UDOBAN I BEZBEDAN

Napomena:

Površina: 793

Strana: 44

ЈАВНИ ПРЕВОЗ У ОБРЕНОВЦУ ДОБИЈА НИСКОПОДНИ АУТОБУС НАМЕЊЕН ГРАДСКИМ И ПРИГРАДСКИМ ЛИНИЈАМА

ПРОСТРАН, УДОБАН И БЕЗБЕДАН

Покреће га "Мерцедесов" OM 936
ЛА мотор, са 299 КС и радном
запремином од 7.700 кубика

Фото АСП "Стрела Обреновац"

ВИШЕ места, лакши улазак, климатизован простор и посебна пажња према путницима са инвалидитетом - јавни превоз у Обреновцу добија ново лице.

Guleriuz Ecoline
има АБС систем,
противпожарну
заштиту и
припрему за
видео-надзор

На улице стиже Guleriuz Ecoline, модеран нископодни аутобус намењен градском и приградском саобраћају, који је направљен да истовремено понуди већи капацитет, више удобности и већу безбедност.

У аутобусу има 29 седишта и места за још 64 путника који се возе стојећи, а ни-

скоподни дизајн, са висином пода од највише 340 милиметара, требало би да олакша улазак и излазак из возила. Посебно место за инвалидска колица и рампа додатно олакшавају коришћење превоза особама са смањеном покретљивошћу.

Стручњаци указују да је испод хаубе "Мерцедесов" OM 936 ЛА мотор, са 299 коњских снага и радном запремином од 7.700 кубика:

- То овом возилу даје довољно снаге за

свакодневни градски и приградски саобраћај. Са овом радном запремином мотор је пројектован за захтевне услове рада и велики број пређених километара.

Аутобус је опремљен и важним безбедносним системима, међу којима су АБС, противпожарни систем и припрема за видео-надзор. За путнике је, ипак, најважније оно што ће осетити већ при првом уласку - више простора, лакше кретање кроз аутобус и

29

седишта има у
возилу и места за
још 64 путника који
се возе стојећи

пријатнија вожња. Нископодни концепт посебно је значајан за старије суграђане, родитеље са малом децом и особе којима је отежано кретање. Велики број места омогућава да аутобус одговори и на потребе фреквентнијих градских и приградских линија.

На безбедност се посебно обраћа пажња. Ecoline има АБС систем, противпожарну заштиту и припрему за видео-надзор, чиме се додатно подиже ниво сигурности и за путнике и за возача. Посебно важан део опреме јесте рампа за инвалидска колица. Уз посебно предвиђено место у аутобусу, она омогућава лакши и сигурнији улазак особама са смањеном покретљивошћу. Тиме се јавни

**Нископодни
концепт значајан
и за старије
суграђане,
родитеље са
малом децом**

Фото АСП "Стрела Обреновац"

Пријатна температура

ВЕЛИКЕ стаклене површине дају аутобусу савремен изглед, али имају и практичну улогу. Више природне светлости и боља прегледност доприносе пријатнијем амбијенту током вожње, док клима и грејање омогућавају да температура у путничком простору буде оптимална без обзира на временске прилике.

превоз све више прилагођава различитим потребама путника.

Аутобус више није само возило које треба да превезе што већи број људи, већ простор у којем би сви грађани требало да имају приближно исте услове за безбедно и достојанствено путовање. Управо зато улазање у возни парк има значај који превазилази саму набавку нових аутобуса. За путнике то значи мање компромиса током свакодневног путовања - од уласка у возило до доласка на одређиште.

Из АСП "Стрела" Обреновац истичу да настављају да улажу у квалитет јавног превоза, а да би савремена возила попут Ecoline требало да буду корак ка удобнијем, доступнијем и безбедни-

јем превозу:

- Дobar аутобус није само онај који стиже на време. То је и онај у који се лако улази, у којем има довољно места, у којем је пријатно током врелог

**Лакши улазак,
а посебна
пажња
према
путницима са
инвалидитетом**

лета и хладне зиме и у којем се сваки путник може осећати сигурно. А управо такав стандард све више постаје очекивање путника - да пут до одређишта не буде само обавеза, већ и што удобнији део сваког дана. ■

M-50

Фото АСП "Стрела Обреновац"

Datum: 20.08.2026

Medij: Politika

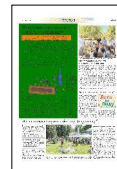
Rubrika: Beograd

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Napomena:

Površina: 619

Naslov: Izgradnja zdravstvenog objekta u Batajnici

Strana: 14

Изградња здравственог објекта у Батајници

Број квадрата и корисног простора биће утростручен. – Грађани ће ту моћи да обављају и специјалистичке прегледе. – Општина Земун у најкраћем року успела да припреми документацију

У првој половини септембра требало би да почне обнова издвојеног објекта Дома здравља Земун у Батајници који ће бити знатно већи и уређен по најмодернијим и најсавременијим методама. Уговор о извођењу грађевинских радова на изградњи новог објекта, вредан 1,7 милијарди динара, потписао је јуче Дарко Глишић, министар за јавна улагања са Драженом Бабић, директорком Дома здравља Земун и Марком Радоњићем, представником извођача радова. Глишић је, после потписивања уговора у згради Владе Србије, рекао да је планирано да радови буду завршени у наредних 600 дана, преноси Танјуг.

– Укупна површина овог објекта, који је грађен 1964. године, биће чак три пута већа него што је тренутно површина. Дакле, ми утростручујемо број квадрата и

брига, нити их је посебно занимало како живе људи у Батајници и како се лече, какву здравствену услугу имају, али ми смо оно што смо обећали испунили, због тога што заиста желимо свим грађанима ГО Земун, односно онима који живе на територији Батајнице, да дамо најбоље могуће услове, јер заиста бринемо о свим грађанима и ово јесте доказ и показатељ ових речи – навео је Глишић и изразио захвалност општини Земун која је у најкраћем року успела да припреми документацију за извођење радова који би требало да почну у првој половини септембра.

Потписивању уговора је присуствовао и Гаврило Ковачевић, председник општине, који је истакао да ће након завршетка радова грађани Батајнице моћи да обављају и специјалистичке прегледе у том објекту.

чему неће морати да путују у Земун или друге удаљеније здравствене установе.

– Било је разних предлога, али нисмо хтели да грађани прелазе велики пут, већ ћемо у ковид болници врло брзо створити услове да могу ту да обаве основне прегледе и добију лекарску помоћ – рекао је Ковачевић.

Реконструкција Дома здравља у Батајници само је један од капиталних пројеката у том насељу јер је у претходних неколико година урађена и реконструкција Основне школе „Светислав Голубовић Митраћета“, као и изградња дела брзе пруге, станичне зграде и обилазнице око насеља Шангај у дужини од три километра.

– Урађено је 23 километра водоводне мреже у самом насељу Шангај, затим 10 километара водоводне мреже омеђене улицама Војводе Новака и Бранислава

Фото ГО Земун

Уговор о реконструкцији зграде у Батајници, вредан 1,7 милијарди динара, потписао је Дарко Глишић, министар за јавна улагања, са Драженом Бабић, директорком Дома здравља Земун, и Марком Радоњићем, представником извођача радова

корисног простора који ће бити на располагању људима који раде у том здравственом објекту и та површина биће 4.038 квадратних метара. Тиме ће се створити услови да овај објекат надрасте статус објекта издвојеног у оквиру једног дома здравља, да чак можда буде и самосталан јер ће имати и опрему и довољно простора да се сви грађани Батајнице и сви који користе тај здравствени објекат осећају добро и комфортно – рекао је министар и истакао да је због стања објекта реконструкција била неопходна пре више од 15 година.

– Сам изглед објекта и стање у коме се налази давали су знакове упозорења и палили су аларм још пре неких 15 или 20 година, али тада никога није то било

– Мењали смо и планове детаљне регулације да бисмо добили три пута већи објекат, јер желимо да грађани Батајнице добију шири спектар медицинских услуга, да немају само оне основне ствари које имају у амбулантама, да не морају за сваку ситницу да иду у Дом здравља у Шилеровој, већ да гро медицинских услуга и прегледа могу да ураде у самом објекту новог Дома здравља – нагласио

Батајница је насеље са 45.000 становника које се шири и зато је неопходно да постоји могућност да се и специјалистички прегледи обављају у том Дому здравља. Житељи Батајнице ће за време трајања радова медицинску помоћ добијати у ковид болници захваљујући

Баришића Доктора. Спремамо уређење центра Батајнице и реконструкцију Улице Војвођанских бригада – навео је председник општине.

Дражена Бабић, директорка Дома здравља „Земун“, рекла је да ће нови објекат бити савремен и да ће имати сву пратећу опрему која је потребна за пружање најбољих медицинских услуга становницима Батајнице.

– Дом здравља континуирано ради на повећању кадровског плана и кадровских решења да би што шири спектар здравствених услуга имали грађани Батајнице. Континуираном медицинском едукацијом ћемо имати адекватну здравствену заштиту за становништво Батајнице – нагласила је Бабићева. **Ј. С. Т.**

Datum: 20.08.2026

Medij: Politika

Rubrika: Ekonomija

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 1154

Naslov: Dobar rod voća i povrća usporio međugodišnju inflaciju

Strana: 1,11

Добар род воћа и поврћа успорио међугодишњу инфлацију

Јасна Петровић Стојановић

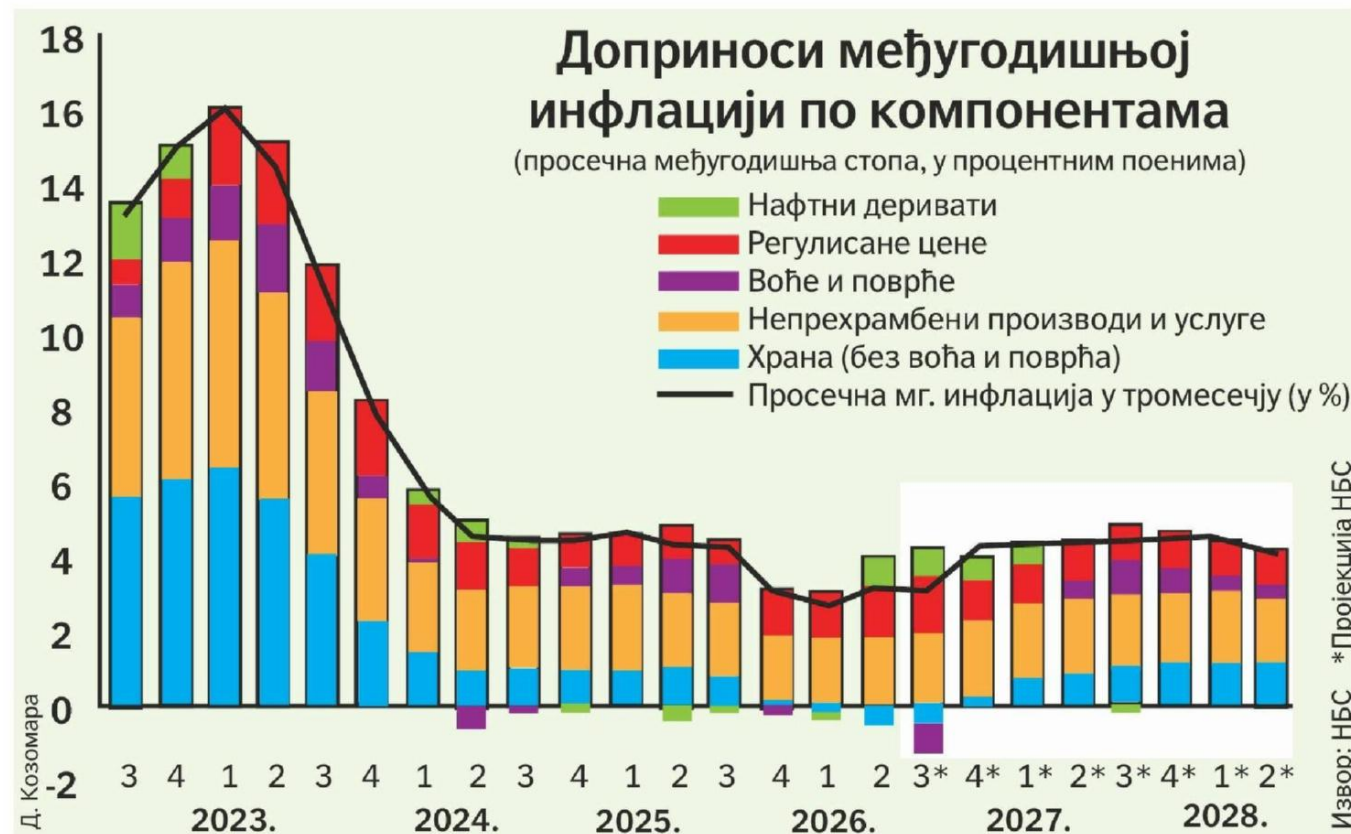
Међугодишња инфлација у Србији вратила се у јуну на ниво пре енергетског шока, односно испод централне вредности циља од три одсто и у јулу је била 1,9 одсто. На ово успоравање укупне инфлације доминантно је утицало снижење цена воћа и поврћа услед изузетно доброг

новог рода, казала је јуче гувернерка Народне банке Србије (НБС) Јоргованка Табаковић на презентацији Извештаја о инфлацији за август 2026. године.

– Раст бруто домаћег производа (БДП) у другом тромесечју убрзао се на 3,6 одсто међугодишње као резултат бољих остварења око почетка године од очекивања и пројекција привредног

раста за ову годину благо је коригована навише на 3,2 одсто. Захваљујући јаком регулаторном и макропруденцијалном оквиру за банке и опрезној монетарној политици, очувана је финансијска стабилност, што доказује и нови историјски минимум учешћа проблематичних кредита у укупним кредитима од два одсто у јуну – рекла је Табаковићева.

страна 11

Datum: 20.08.2026

Medij: Politika

Rubrika: Ekonomija

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 1154

Naslov: Dobar rod voća i povrća usporio međugodišnju inflaciju

Strana: 1,11

Добар род воћа и поврћа успорио инфлацију

Са прве стране

Важно је нагласити да за сада знатан раст светских цена енергената није имао веће секундарне ефекте на остале цене преко инфлационих очекивања. О томе сведоче задржавање средњорочних инфлационих очекивања финансијског сектора око централне вредности циља и наставак кретања међугодишње базне инфлације (која искључује цене хране, енергије, алкохола и цигарета) око горње границе дозвољеног одступања од циља, уз њено благо успоравање у јулу на 4,5 одсто. Ниже остварење инфлације у досадашњем току године у односу на наша очекивања из маја утиче и на нижу пројектовану просечну инфлацију за ову годину, која сада, према нашој про-

► Међугодишњи раст цена у јуну у Србији вратио се на ниво пре енергетског шока, односно испод централне вредности циља од три одсто, и у јулу је био 1,9 одсто, показују подаци Народне банке Србије

цени, износи 3,2 процента, што је за 0,4 процентна поена мање у поређењу са претходном пројекцијом.

Према новој пројекцији, ниска база из септембра прошле године услед примене уредбе којом су марже у трговини на велико и мало биле ограничене на 20 одсто, у комбинацији с вишим светским ценама нафте и других примарних производа, утицаће на то да се инфлација од септембра ове године нађе благо изнад четири одсто.

Убрзану раста у односу на ову годину допринеће одржавање међународне специјализоване изложбе Експо. У средњем року очекујемо ишчежјавање утицаја привремених фактора и стабилније темпо привредног раста – око 3,5 одсто годишње, што одговара потенцијалном нивоу раста. Раст економске активности биће вођен домаћом тражњом, уз позитиван допринос потрошње и инвестиција у основна средства, које ће бити подржане растом расположивог дохотка и наставком реализације инфраструктурних пројеката у оквиру програма „Скок у будућност – Србија Експо 2027“.

Јоргованка Табаковић

– За 2026. годину пројектујемо да ће увоз расти приближно истим темпом као извоз, тако да очекујемо мање негативан допринос нето извоза расту бруто домаћег производа него у мајској пројекцији. С друге стране, у 2027. години очекујемо позитиван допринос нето извоза расту бруто домаћег производа, пре свега захваљујући расту извоза услуга повезаних са изложбом Експо. И поред и даље ниске екстерне тражње и ефеката глобалног енергетског шока, дефицит текућег рачуна платног биланса у шест месеци ове године био је нижи за 30,5 одсто него у истом периоду 2025. и износио је 3,1 одсто бруто домаћег производа.

– На основу до сада објављених података Републичког завода за статистику о очекиваној производњи пшенице и раног воћа, као и услед очекиваног опоравка приноса јесењих култура с прошлогодишњих

изузетно ниских нивоа, пројектујемо да је позитиван допринос потекао и од пољопривреде. Коначни исход пољопривредне сезоне и даље ће у великој мери зависити од временских услова током преосталог дела вегетационог периода, пре свега њиховог утицаја на принос кукуруза и индустријског биља, нарочито ако се има у виду топлотни талас крајем јула и почетком августа – казала је.

Гувернерка је рекла и да је НБС од априла закључно са крајем јула нето купила 900 милиона евра, чиме је износ нето продаје од почетка године смањен на 320 милиона евра.

– Са јучерашњим даном ми имамо свега минус од 185 милиона евра који очекујемо да ћемо да надокнадимо до краја године као поново инвестирање у појачане турбуленције које су биле у претходној години када смо продали 1,595 милијарди, а купили јуче, 1,410 милијарди, тако да смо са данашњим даном на минусу од само 185 милиона евра. Тако да они који брину да ли нам падају девизне резерве и да ли ћемо издржати, ето да их утешим да се не брину – рекла је она. Како је додала, успешна емисија обвезница на међународном тржишту допринела је расту девизних резерви на 30,5 милијарди евра крајем јула.

– Од земље с двоцифреном и нестабилном инфлацијом постали смо земља у којој су инфлациона

► Гувернерка НБС Јоргованка Табаковић поручила је онима који брину о паду девизних резерви да ће им издржати и утешила их да не страхују, јер с јучерашњим даном имамо минус од свега 185 милиона евра, који очекујемо да ћемо надокнадити до краја године

очекивања усидрена, а инфлација стабилизована у границама циља. Захваљујући макроекономској стабилности и расту зарада, животни стандард грађана је значајно унапређен. Очувана је стабилност девизног курса, повећане су девизне резерве и резерве злата, обезбеђени су знатно повољнији услови финансирања привреде и становништва, а кредити су постали доступни и сиромашнијим слојевима нашег становништва. Србија је у међувремену стекла и инвестициони кредитни рејтинг, као најбољу потврду поверења међународних инвеститора у нашу економију – истакла је она.

Јагода Лазаревић

Фото Танјуг/М. Миливојевић

Лазаревићева: Било је лобирања да се одложи почетак примене закона

Министарка унутрашње и спољне трговине Јагода Лазаревић изјавила је јуче да ће трговци од септембра морати свакодневно да објављују ценовнике својих производа на основу усвојених закона који уређују тржиште и заштиту потрошача у Србији и поручила да неће бити одлагања.

„Имамо велика очекивања од Закона о трговачким праксама, било је снажних притисака, да не кажем лобирања, да одложимо почетак примене закона, што смо апсолутно били врло чврсти и остали при томе да мора да буде од септембра и тако ће бити“, казала је она у Народној банци Србије (НБС) на презентацији Извештаја о инфлацији за август 2026.

Она је додала и да се очекује да ће захваљујући усвојеним законима и року који је дат за прилагођавање од четири месеца одређени број непоштених трговачких пракси, које су иначе биле један од значајних генератора зидања цена, трајно бити забрањени.

„Тек током јесени, када почне пуна примена и када трговци почну свакодневно да објављују ценовнике и када и добављачи у ланцу промене своје уговоре, видећемо прави ефекат“, рекла је Лазаревићева.

Datum: 20.08.2026

Medij: Nedeljnik

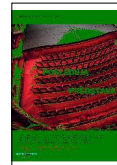
Rubrika Bez naslova

Autori: Piše Branko Rosić

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027; Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 2650

Naslov: POSLEDNJA PREDSTAVA

Strana:

N | KULTURA I POLITIKA PARALELNE STVARNOSTI

Exit festivala nije ni bilo. Verovatno nema ni Bitefa, pitanje je na šta će ličiti predstojeći Sajam knjiga. Vlast pravi kulturnu stvarnost organizujući razne festivale, prevashodno filmske, na koje dolaze glumci i režiseri koji su ušemljeni sa establišmentom, dobijaju sredstva za svoje filmove, učestvuju na konkursima i naravno istim tim festivalima

*O crnim listama, bojkotu, borbi i paralelnoj stvarnosti govore
Srđan Dragojević, Svetozar Cvetković i Dušan Kovačević*

Piše Branko Rosić

20 **Nedeljnik** 20. avgust 2026.

Datum: 20.08.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika: Bez naslova

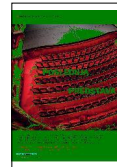
Autori: Piše Branko Rosić

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027; Beograd na vodi

Naslov: POSLEDNJA PREDSTAVA

Napomena:

Površina: 2650

Strana:

DRŽAVA SE NE UZBUĐUJE ZBOG
NESTAJANJA JEDNOG PO JEDNOG
ZNAČAJNOG FESTIVALA I PRAVI
SVOJU KULTURNU STVARNOST, SA
SVOJIM REŽISERIMA, SCENARISTIMA,
PROMOTERIMA I NOVIM FESTIVALIMA
ILI REBRENDIRANIM STARIM...

Prošle nedelje na muzičkom festivalu Sziget u Budimpešti gledao sam u veliki pano na kojem je bila retrospektiva muzičkih zvezda koje su gostovale od prvog izdanja do danas. I negde sam do sredine hvatao veću ili manju kopču sa imenima koja su dolazila kod nas na festival Exit. A onda se idući tajmlajnom vidi razdvajanje poslednjih godina, ovog leta naročito jer, zapravo, Exita nije ni bilo. I ne samo njega, nema ni Bitefa, pitanje je na šta će ličiti predstojeći Sajam knjiga jer su mnoge izdavačke kuće odlučile da ne učestvuju na njemu.

Prošle nedelje jedan funkcioner Demokratske stranke izazvao je buru na mrežama. Okačio je na svom tviteru post u kome je napisao da su posle oslobođenja, nakon Drugog svetskog rata, u Francuskoj i još negde ljudi šišali saradnice okupatora spekulirajući da bi se to moglo desiti nekima i ovde kada dođe do promene vlasti. Naravno da su ga mnogi osudili (iz demokratsko-građanskog korpusa) na istim tim mrežama, ali činjenica je da mnogi umetnici pa i publika imaju strah od tog „valjanja u katranu i perju“ ili od makaza i trimera za šišanje do glave pa se, pored stava i principa, i zbog toga distanciraju od učestvovanja na državnim kulturnim manifestacijama. Jer nemoguće je da se ljudi iz kulture ne odrede prema svemu što se dešava ne samo u zemlji već i u samoj kulturi. Iako su u godinama nakon 5. oktobra mnogi umetnici tvrdili da su razočarani i žale zbog političkog angažmana i da ih politika ne zanima, sve se promenilo poslednjih godina.

Ponovo je politika učinila da umetnici ne mogu ostati distancirani od „prvog života“. Da se vratimo malo na period pre tragedije u Novom Sadu. Pre manje od dve nedelje na Kalemegdanu je nastupio Nik Kejv uz salve oduševljenja publike, Beograda, Srbije... Setimo se koliko je bure izazvao njegov koncert pre godinu, možda i dve, u Beogradu na vodi gde su neki od najvećih fanova odlučili da se ne spuštaju na Savu i osuđivali sve one koji su to uradili. Pa i ti koji su kupili tada kartu za Kejvov koncert kao da su išli krišom plašeći se možda virtuelnog katrana i perja. Isto je bilo i sa koncertima slavnog Džona Ledženda pre neki mesec na istom mestu.

I VIŠEDEцениjsko čekanje ko će dovesti veliku, priznatu i svetski slavu umetnicu u rodni grad pretvorilo se kod dela javnosti u glasno gundanje jer je Marinu doveo politički i državni establišment. Sve je to bilo još u „mirnodopsko“ vreme pre tragedije u Novom Sadu

Sve je prošlo tiho u medijima iako je on svetska zvezda. Setimo se i kako je prošlo gostovanje Marine Abramović u Beogradu posle njenog višedecenijskog odsustva. Antivladini mediji su čak donosili karikature i analitičke tekstove koji su dovodili u pitanje njeno stvaralaštvo. Pronalazili su svedoke sa akademije koji su tvrdili da je pobegla iz umetnosti u performans upravo zbog nedostatka talenta za ulja i platna. Višedecenijsko čekanje ko će dovesti veliku, priznatu i svetski slavu umetnicu u rodni grad pretvorilo se kod dela javnosti u glasno gundanje jer je Marinu doveo politički i državni establišment. Sve je to bilo još u „mirnodopsko“ vreme pre tragedije u Novom Sadu.

A poslednjih meseci i godina? Postoje neke karakteristične stvari koje se tiču kulture u sadašnjem periodu. Država, vlast, pravi kulturnu stvarnost organizujući razne festivale, prevashodno filmske, na koje dolaze glumci i režiseri koji su ušemljeni sa establišmentom, dobijaju sredstva za svoje filmove, učestvuju na konkursima i naravno istim tim festivalima. Nekako u isto vreme kada je postajalo jasno da prošlogodišnjeg izdanja FEST-a neće biti, osnovan je i zakazan na Zlatiboru Nacionalni festival filma i televizije – NAFFIT, najavljen kao najznačajnija filmska manifestacija u Srbiji. Opisano je da ima ambiciju da postane krovni događaj srpske kinematografije i televizijske produkcije.

Gotovo u minut od osnivanja označen je kao „Čacifest“, bio je praćen bojkotom filmskih režisera i glumaca „sa ove strane“ ako ih je neko i zvao. Festival filmskog scenarija u Vrnjačkoj Banji osnovan je pre više od pola veka i nije iz edicije „paralelna kulturna stvarnost“ i na njemu su tokom tih pedeset i više godina nagrađivani zaista velikani jugoslovenske i srpske kinematografije: Mirko

Datum: 20.08.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika: Bez naslova

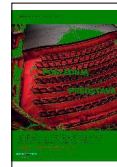
Autori: Piše Branko Rosić

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027; Beograd na vodi

Naslov: POSLEDNJA PREDSTAVA

Napomena:

Površina: 2650

Strana:

N | KULTURA I POLITIKA PARALELNE STVARNOSTI

Kovač, Lordan Zafranović, Dušan Kovačević, Rajko Grlić, Srđan Karanović, Goran Marković, Gordan Mihić, Dubravka Ugrešić, Srđan Golubović, Abdulah Sidran, Srđan Dragojević...

Ipak niko od njih se nije odazvao pozivu da dođe na jubilarno izdanje koje je prošle godine upamćeno po zviždanju vlasniku TV Pinka čiji su filmovi dominirali festivalom.

Jedan od muzičkih festivala koji se brendirao poslednjih godina u istoj toj Vrnjačkoj Banji – Lovefest privlačio je oduvek svojim lajnapom pažnju čak i stranih turista. Ove godine, kada je Beograd izlepljen DJ-evima koji će nastupiti na Lovefestu, okačeno je na mrežama da su ljudi iz organizacije ovog festivala vrlo bliski vlastima što je bio poziv svim onima koji su spakovali rančeve da odustanu od odlaska na festival. Jer bi im možda čim bi krenuli regleri mikseta postalo neprijatno što su se našli na festivalu iza kojeg su ipak „ovi“. Pre nekoliko godina, jedan moj prijatelj i muzički promoter nazvao me je i rekao da prekinem da reklamiram festival koji su od njega „oteli naprednjaci“.

U nekom skeniranju stanja može se reći da se država ne uzbuduje zbog nestajanja jednog po jednog značajnog festivala i pravi svoju kulturnu stvarnost, sa svojim režiserima, scenaristima, promoterima i novim festivalima ili rebrendiranim starim... Kulture ipak ima, reći će, pa će i u „poslednjoj liniji odbrane“ u predizbornoj kampanji verovatno spomenuti da su za svog mandata vratili dva muzeja iz „mrtvih“ – Narodni muzej i MSU koje su „žuti“ držali zamandaljenim deceniju.

S druge strane vlasti je deo javnosti, režiseri, glumci, umetnici koji bojkotuju sve kulturne manifestacije ali dodu na one koje nisu ni u kakvom zagrljaju sa državnim strukturama. Niko nije rekao da sve stane ali očigledno je da ogroman broj umetnika, kao i ljudi koji nisu umetnici ali registruju njihovo ponašanje zastupa stav da treba ukinuti sve festivale i kulturne događaje dok god je ove vlasti. U sredini, između ova dva stava, jesu oni koji smatraju da kulture mora biti u svakakvim političkim prilikama i da su umetnička dela ta koja govore protiv represije, korupcije, lopovluka...

Oni i kažu da niko nije ni proglasio totalni bojkot jer knjige izlaze, neki se fil-

Nema nikakvog razloga da on vodi računa o ljudima koje zanima kultura. Ali moja poenta je u tome da nikada nismo bili složni, nikada nismo bili solidarni. Stalno se provlačila ta logika: „Pa ne smemo da ugasimo kulturu.“ I do čega je to dovelo? Kultura je ugašena

SRĐAN DRAGOJEVIĆ

movi (užasno mali broj) snimaju, neki muzički festivali se održavaju...

Ipak stanje u kulturi je jezivo unazad godinama, od devedesetih naovamo, i Srđan Dragojević će u ovom tekstu ispričati kako se krunio s godinama taj broj ljudi koji konzumiraju kulturne sadržaje.

Ova močvara u kojoj se domaća kultura nalazi imaće stabilan vodostaj sve do izbora koji će biti ove ili one godine.

Mnogi te izbore stavljaju i u kontekst EXPO-a koji je sledeće godine. Spominju se razna gostovanja velikih stranih zvezda. Od duhovitog prijatelja sam čuo da će vlast možda dati silne pare i dovesti Oasis koji 2027. imaju nastavak reunion turneje iz 2025, što je logično jer je frontmen njihovih arhineprijatelja,

benda Blur – Dejmon Albarn nastupio na nekoliko koncerata sa bedžom „Studenti pobeđuju“.

A u kakvom je stanju kultura u ovoj zemlji pričaju ljudi iz filma, pozorišta i muzike.

To brine 3% ljudi u ovoj zemlji

Piše Srđan Dragojević, filmski režiser

Ostali smo bez svih događaja zato što se nismo svi ujedinili, solidarisali i štrajkovali, i svi mi i poslenici, organizatori i BITEF-a i FEST-a i svih drugih manifestacija koje su nam sada ukinuli. Da smo to uradili jedne godine, nikada ne bi došlo do svega ovoga. Mogu da kažem, od ove vlasti nismo očekivali ništa bolje. Oni pričaju da će da organizuju sami, bez glumaca, Niški filmski festival i najavljuju da će gost da bude Van Damme. I mi moramo biti svesni da ono što je nama guilty pleasure, camp ikona, za njih je kultura. Oni tako vide kulturu i prosto njima ne treba ni BITEF, ni FEST, ni umetnički filmovi, ni umetnička muzika. Oni prosto su ljudi čija je srž-kič.

I vrlo je teško boriti se protiv toga. Uspeli su da nešto što je postojalo devedesetih godina, a to je 10% ljudi koji su bili zainteresovani za kulturu, da to za deceniju i po svedu na 3%.

U vreme vlasti Borisa Tadića, koji je sredinom dvehiljaditih napravio kardinalnu grešku jer je rekao: „Tih 5-6% su moji glasači. Uopšte nema razloga da ja pokazujem svoju zainteresovanost za ono čime se oni bave ili ono što ih zanima.“ I tako se 10% ljudi zainteresovanih za kulturu devedesetih godina smanjilo na 5-6% sredinom dvehiljaditih, i na kraju svelo se na 3% ljudi koje zanima kultura. To je svakako Vučiću nezanimljivo biračko telo. On ta 3% donosi iz Republike Srpske.

Nema nikakvog razloga da on vodi računa o ljudima koje zanima kultura. Ali moja poenta je u tome da nikada nismo bili složni, nikada nismo bili solidarni. Uvek su postojali glasovi koji su parafrazirali onu izandalu Čerčilovu izreku koju ja kad čujem od nekog dobijem krvarenje hemoroida, da: „Šta ćemo da branimo ako nema kulture?“, i to se ponavlja non-stop. Imamo godinama to da ljudi neće da se solidarišu i da jednom bojkotuju sve u kulturi.

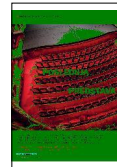

Datum: 20.08.2026
Medij: Nedeljnik
Rubrika: Bez naslova
Autori: Piše Branko Rosić

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027; Beograd na vodi

Naslov: POSLEDNJA PREDSTAVA

Napomena:
Površina: 2650

Strana:

Da smo to uradili, ova SNS banda i Vučić bi videli da postoji neka bitna snaga. Ovako, stalno se provlačila ta logika: „Pa ne smemo da ugasimo kulturu.“ I do čega je to dovelo? Kultura je ugašena.

Kada pričamo o filmu, mi smo imali godinama i tokom Tome Nikolića i Brance Petkovića kao ministra kulture, mi smo imali ozbiljnu muvanu u komisijama Filmskog centra. Nikada ljudi koji su, pričamo o Maji Miloš, Ležaiću, Mini Đukić, nikada uspešni debitanti sa nagradama nisu uspeali, nisu imali priliku da za par godina dobiju sledeći film i da nastave svoje karijere.

Mi smo imali suprotne primere. Ja sam, na primer, dobio tri nagrade na Berlinaleu za „Paradu“ a onda sam u 12 ciklusa konkursa na kojima sam konkurisao, odbijen 12 puta. Sa po dva-tri scenarija. Zato što je kod nas jednostavno mediokritetska, malogradanska, zavidna sredina. Jal je nešto što odlikuje našu umetničku sredinu. Čim ostvariš neki uspeh, moraš da budeš kažnjen. Prolaze jedino srednjaci. Oni čiji filmovi nemaju nikakav poseban uspeh, oni dobijaju na svake dve-tri godine. Tako je to bilo od uvek i sad se mi čudimo što nema konkursa dve godine. A nema ga zato što smo mi pomogli naprednjačkoj bandi da ukine kinematografiju.

To nije popularno reći, ali nekad neko mora da kaže, a neki ljudi moraju da saslušaju istinu i da se zamisle. Godinama predlažem da jedan čovek bude selektor u Filmskom centru. Danska kinematografija je napravila bum sa svojim filmovima kad su prešli na taj sistem. Imaš Đidu Karanovića, čovek je odlučio, koji je veliki umetnik, odlučio da ne radi. Pa zamisli da takav umetnik četiri godine pristane da bira filmove. Jedan Đida Karanović je pozvan par puta i rekao je: „Ja neću sa idiotima da sedim i da slušam njihovo međusobno lobiranje.“

Mislim da nijedan festival, nijedan umetnički program, nijedno umetničko delo ne sme da zavisi od toga kakva je i koja je vlast u zemlji. Bilo kojoj zemlji, ne sužavam samo na našu. Kod nas se svelo na stav „Nećemo da imamo taj i taj festival dok god su ovi na vlasti“

SVETOZAR CVETKOVIĆ

I tvrdim da ako i raspišu sada konkurs, dok je ova vlast još uvek ovako vitalna i sklona uništavanju svih neistomišljenika, da će taj konkurs da bude ekstremna sprdačina i da će opet svi da se prijave na taj konkurs i da će biti ponizni. Mislim, kakav je uopšte rezon da normalni ljudi učestvuju na bilo kakvom konkursu znajući da je taj konkurs namešten? Znači, evo i sada postoji taj nedostatak solidarnosti među nama.

Naravno, ne zameram ništa ljudima koji konkurišu. Oni imaju svoj rezon da konkurišu.

Njihovi festivali, recimo, ovaj slučaj odbijanja najznačajnijih filmskih festivala, zaobilaznja je skandalozan, ali ja i razumem njihove organizatore. Oni konkurišu za javni novac. Ali, s druge strane, svi mi znamo da taj novac nije javni. On je Vučićev. Vučić je postavio

sebe i kao selektora serija, kao selektora fudbala, kao selektora reprezentacije, pokrovitelja Zvezde i Partizana. Njega samo kultura i film manje zanimaju.

On dopušta da nekoliko morona trenutno snimaju serije koje su negledljive. I onda kaže: „Eto, vidite.“ Onda ponizi čitavu struku i kaže: „Ja im dajem novac, a oni snimaju g..na.“ A nikad ne kaže: „Samo pet-šest morona može da snima te serije.“

Ako se ugasi umetnost, i mi smo se ugasili

Piše Svetozar Cvetković, glumac

Mislim da nijedan festival, nijedan umetnički program, nijedno umetničko delo ne sme da zavisi od toga kakva je i koja je vlast u zemlji. Bilo kojoj zemlji, ne sužavam samo na našu. Kod nas se svelo na stav „Nećemo da imamo taj i taj festival dok god su ovi na vlasti“. To je apu-dejt u odnosu na poslednje dve-tri godine kada je bila ista ta vlast i snimali su se filmovi i radile su se predstave, bili su normalniji budžeti. Naravno, to je uzročno-posledično vezano, ali mislim da je samo gašenje umetnosti, a to što mnogi sada predlažu, neka vrsta autogašenja, i to zato što neka vlast postoji. Mislim da je to kontraproduktivno u odnosu na umetnost.

Naravno da film ne može da se snimi bez velikih sredstava. Postoje doduše zero budžeti i ja sam snimio poslednjih godina dva filma koji su imali nula budžet. Režirali su ga studenti FDU, bili su to njihovi diplomski ispiti. Jedan od ta dva filma je postigao ogroman uspeh u Americi na festivalima, a drugi film je bio naš kandidat za Oskara. Dakle moguće je uraditi veliko delo uz pomoć prijatelja, ali ne sme čovek da odustaje od umetnosti. To bi bilo kao da pisac treba da prestane da piše knjigu zato što je u zemlji takva i takva vlast.

Danas postoji jedan veliki antagonizam unutar kulturne zajednice. Jedna strana je izričito protiv toga da se bilo šta radi. Druga strana je na strani onoga što trenutna vlast može da im obezbedi, a to su budžeti za njihove projekte.

Mislim da umetnost ne sme da se ugasi, jer ako se ona ugasi, onda smo se i mi ugasili.

Datum: 20.08.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika: Bez naslova

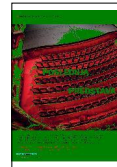
Autori: Piše Branko Rosić

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027; Beograd na vodi

Naslov: POSLEDNJA PREDSTAVA

Napomena:

Površina: 2650

Strana:

N KULTURA I POLITIKA PARALELNE STVARNOSTI

Najcrnja od svih crnih lista

Piše Dušan Kovačević,
direktor i osnivač festivala Exit

V eć godinu i po dana jedna od ključnih tema u srpskoj kulturi jesu „crne liste“, koje predstavljaju spiskove umetnika, organizacija i pojedinaca koji su podržali studentski pokret, a kojima se potom uskraćuje državno sufinansiranje, blokiraju sponzorstva i na svaki mogući način otežava ili onemogućava angažman.

Otkako smo još 4. novembra 2024. godine, tri dana nakon tragedije, zatražili ostavku resornog ministra Gorana Vesića, a potom podržali studentski pokret kada se pojavio, jasno nam je stavljeno do znanja da je Exit stavljen na „najcrnju od svih crnih lista“. Uskraćivanje državne podrške, uprkos činjenici da smo srpskoj ekonomiji doneli više od 300 miliona evra, uz praktično nemerljivu međunarodnu promociju zemlje, bilo je tek prvi korak. Usledile su brojne pretnje, kako nama lično, tako i sponzorima, dobavljačima i drugim saradnicima festivala.

Nekoliko dana pred održavanje Exit-a prošle godine, jedan od lokalnih čelnika BIA zapretio mi je da će celu agenciju „okrenuti protiv mene“ ukoliko na festivalu dođe do podrške studentima. Kako je do te podrške, naravno, došlo, sve sa studentima na glavnoj festivalskoj bini i svakodnevnim „pumpanjem“ širom Tvrdave, iz BIA su potom zapretili agenciji za obezbeđenje.

Nakon prve festivalske noći obavestili su nas da su primorani da za naredno veće povuku svih 800 pripadnika obezbeđenja, čime bi festival praktično bio onemogućen da nastavi sa radom i na taj način posredno bio zabranjen. Taj dan bio je jedan od najintenzivnijih u mom životu. Nismo se uplašili i nismo otkazali festival.

Pozvao sam studente i zborove građana da nam pruže podršku i pomognu u obezbeđenju festivala, a vlastima smo poručili da će vodeći svetski mediji u udarnim terminima izvestiti o tome da je služba bezbednosti Srbije svojim delovanjem ugrozila bezbednost desetina hiljada ljudi iz celog sveta. Napetost je trajala do ranih večernjih časova. Kada su shvatili da se nećemo povući, popustili su i dozvolili agenciji za obezbeđenje da se pojavi na festivalu.

Kako smo došli od toga da zbog slobode

Ohrabrujuće je koliko je malo onih koji su pod ovako silnim pritiscima podvili rep i prešli na drugu stranu. I upravo zato se prešlo na sledeću fazu – ako slobodna kulturna scena ne može da se slomi, onda je treba finansijski nadjačati i u potpunosti zameniti

DUŠAN KOVAČEVIĆ, EXIT

govora, vrednosti koja bi trebalo da predstavlja samu osnovu demokratije, dode-mo u situaciju da služba bezbednosti naše države ugrožava bezbednost ljudi iz celog sveta? Ili da lokalni čelnici prete vlasniku kafića u Nišu zato što je trebalo da ugosti jednog od muzičara sa crne liste? Otkud potreba za tako temeljnom i opsesivnom kontrolom kulture?

Odgovor je isti kao i kod potrebe za apsolutnom kontrolom medija – uticaj na javno mnjenje, odnosno biračko telo.

Muzičari, glumci, festivali, reditelji, pisci i drugi akteri kulturne scene imaju snažan društveni uticaj i utiču na stavove izuzetno velikog broja ljudi. Upravo zbog toga, u sistemu kakav se danas gradi u Srbiji, od njih se očekuje apsolutna poslušnost. Ako poslušnosti nema i ako se ne mogu kontrolisati, sledi precrtavanje i

uklanjanje iz javnog prostora.

Posle godinu i po dana postojanja crnih lista, situacija u kulturi postala je krajnje dramatična. Mesec ili dva bez finansiranja ili angažmana većina ljudi možda može da izdrži. Godinu i po dana – retko ko.

Uprkos tome, srpska kulturna i kreativna scena i dalje ne popušta. Ohrabrujuće je koliko je malo onih koji su pod ovako silnim pritiscima podvili rep i prešli na drugu stranu. I upravo zato se prešlo na sledeću fazu – ako slobodna kulturna scena ne može da se slomi, onda je treba finansijski nadjačati i u potpunosti zameniti.

Režim ulaže ogromna sredstva u stvaranje ili preuzimanje manifestacija i kulturnih projekata. Na festivalskoj sceni već je potrošen ogroman novac u cilju preotimanja vodećih manifestacija. Exit je tako ostao praktično jedini veliki muzički festival u Srbiji koji je podržao studente.

I tako dolazimo do najopasnijeg aspekta svega što se trenutno događa – slobodnomisleća kulturna i kreativna scena Srbije ne pokušava se više samo disciplinovati. Ona se sistemski zamenjuje poslušnom. Domaći i međunarodni mediji izveštavali su o svemu tome, a jedan od vodećih američkih muzičkih medija opisao je trenutnu situaciju kao „nikad mračnije doba za srpsku kulturnu scenu“.

Rosa me je, kada me je zamolio da napišem ovaj tekst, pitao: „Kako ova situacija može da se razreši?“ Za početak, šira javnost mora da zna šta se u kulturi događa. Proces koji se odvijaju iza zatvorenih vrata, uskraćivanje sredstava, pritisci na sponzore, pretnje i zabrane angažovanja, moraju postati stalna javna tema. Takođe, svi relevantni društveni akteri moraju jasno da se odrede prema tome.

Studenti su pozvali umetnike da ne učestvuju na konkursima vezanim za Expo, i to jeste važan prvi korak. Ali bi trebalo i oni da ukažu na postojanje crnih lista i sve što se trenutno događa na kulturnoj sceni, i da pokažu da princip solidarnosti za koji se snažno zalažu važi za one koji su upravo zbog podrške studentima ostali bez posla i prihoda.

Muzičarima, glumcima, umetnicima i zaposlenima na kulturnoj i kreativnoj sceni kojima su zbog podrške slobodi i studentskom pokretu prihodi uskraćeni već godinu i po dana, takva podrška ne bi bila samo simbolična. Bila bi poruka da nisu sami. A možda im je upravo to u ovom trenutku i najvažnije. **N**

Datum: 20.08.2026

Medij: Informer

Rubrika: Vesti

Autori: redakcija

Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda

Naslov: Udar na komarce na više lokacija

Napomena:

Površina: 33

Strana: 6

DANAS U BEOGRADU

Udar na komarce na više lokacija

Javno komunalno preduzeće „Gradska čistoća“ saopštilo je da će u četvrtak, 20. avgusta, sprovesti suzbijanje odraslih jedinki komaraca na više javnih površina na teritoriji Beograda u periodu od 3.30 do 7.00. Tretmanom će biti obuhvaćeni lokaliteti od Pančevačkog mosta ka Crvenki, Jojkićev Dunavac, leva obala Dunava, Grocka uz reku, Brestovik, Ritopek, Zaklopača, naselja Slanci, Veliko Selo, Lešće, Ada Huga, pa do Višnjice uz reku, Obrenovac, Umka, Ostružnica, kao i naselja Vinča, Grocka, Boleč, Leštane, Velika Moštanica i Kaluđerica.

Datum: 20.08.2026

Medij: Informer

Rubrika: Vesti

Autori: I.Ž.

Teme: Miroslav Čučković / gradski menadžer

Napomena:

Površina: 224

Naslov: 'STAKLENAC' SE UKLANJA, 'BAJIONI' SE IZMEŠTA!

Strana: 9

ZBOG IZGRADNJE METRO STANICE U CENTRU BEOGRADA

'STAKLENAC' SE UKLANJA, 'BAJIONI' SE IZMEŠTA!

Rušenje tržnog centra „Staklenac“ počće do kraja godine, a zbog izgradnje stanice metroa u planu je i izmeštanje „Bajlonijeve pijace“, navodi gradski menadžer Miroslav Čučković.

- Sada pristupamo završnici tog posla sa ostalim vlasnicima prostora. Razgovarali smo sa stanarima koji su za predlog da se, kada se ukloni i rasklopi objekat, saniraju njihove fasade. Odlaganja više nema, centar grada ne može bez stanice metroa, pa će 'Staklenac' biti rasklopljen, ali

neće biti montiran na drugom mestu - rekao je Čučković.

Kada se i poslednji vlasnik iseli, verovatno krajem godine, počće izgradnja stanice metroa.

Peron će biti na 33 metra dubine, a noseći stubovi još 22 metra dublje.

Još jedno prepoznatljivo i omiljeno mesto promeniće izgled grada. „Bajlonijeva pijaca“ biće stanica metroa, najbliža Trgu republike. Zato će pijaca biti izmeštena, ali privremeno. Po završetku izgradnje stanice metroa, pijaca će biti vraćena.

- Kada bu-

demo dobili građevinske dozvole za izgradnju samog objekta, imaćete potpuni pregled i prostora i same okoline, ali, u svakom slučaju, iz ovih postojećih gabarita minimalno će da se izlazi i tokom gradnje i tokom eksploatacije. Prostor današnje pijace je oko devedeset ari i biće podeljen na metro stanicu i podzemnu garažu. Nakon završetka na platou će biti ponovo pijaca, tako da se samo privremeno teže izmeštaju u Dunavsku ulicu - kaže gradski menadžer.

On dodaje da se trenutno priprema građevinska dozvola za iskopavanje stanice na prostoru „Bajlonijeve pijace“, koje će verovatno početi u isto vreme kada i na Trgu republike, krajem godine. I.Ž.

Uskoro
Krajem godine
počće izgradnja
stanice metroa
Miroslav Čučković

Datum: 20.08.2026

Medij: Kurir

Rubrika: Hronika

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Napomena:

Površina: 346

Naslov: Vatrogasci spasli majku i sina iz stana u plamenu!

Strana: 12

Jezivi požar uznemirio beogradsko naselje Žarkovo

Vatrogasci spasli majku i sina iz stana u plamenu!

Žena (76) nagutala se dima i bila je u vidnom šoku, dok se muškarac (55) nije žalio na tegobe nakon što su izvučeni iz zgrade

Prava drama odigrala se juče ujutru u Trgovackoj ulici u beogradskom naselju Žarkovo, kad je na trećem spratu jedne stambene zgrade izbio požar dok su u njemu bili majka (76) i sin (55).

Evakuacija

Prema saznanjima Kurira, plamen je zahvatio stan, zbog čega su na teren odmah upućene ekipe vatrogasno-spasilačke jedinice. Brzom i efikasnom intervencijom vatrogasci su u rekordnom roku stigli na mesto požara i iz zapaljenog stana uspeali da izvuku majku i sina, dok su iz zgrade evakuisana

još tri stanara.

- Sve se odigralo veoma brzo. Vatrogasci su stigli za nekoliko minuta i odmah započeli akciju spašavanja. Najvažnije je da su majka i sin bezbedno izvučeni iz stana i da nema stradalih ili teško povredjenih - rekao je izvor Kurira i dodao da je požar brzo stavljen pod kontrolu, čime je sprečeno njegovo širenje na ostale stanove

Izvor:

Sumnja se da je cigareta zapalila stan!

u višespratnici.

Nadležne službe će utvrditi uzrok izbijanja požara.

- Zasad postoji sumnja da je požar izazvala zapaljena cigareta. Vatra je u potpunosti uništila jednu sobu, dok je ostatak stana pretrpeo znatna oštećenja - dodaje naš sagovornik.

Naši sagovornici kažu da je žena nakon evakuacije bila preplašena i nagutala se dima, ali je, na sreću, bila svesna. I njen sin je bio u svesnom stanju.

Bila uplašena

- Žena je bila uplašena, ali je komunicirala i bila svesna - navodi izvor Ku-

ILUSTRACIJA/MENAD KOSTIC

KOMŠIJE

Nemoćno smo posmatrali

● Tokom intervencije vatrogasaca u Žarkovu su se mogle videti uznemirujuće scene. Ljudi su bespomoćno posmatrali kako gust, crni dim kulja iz stana, dok se plamen dizao visoko.

- Jaoj strašno je bilo! Deca su plakala, roditelji onako izbezumljeni... Prosto, nemoćno smo posmatrali kako vatra uništava stan i molili Boga da ne zahvati i ostale stanove. Međutim, dobro se sve završilo - ispričala je jedna komšinica.

rira. Ekipe Hitne pomoći zbrinula je ženu, nakon čega je prevezena na Vojnomedicinsku akademiju (VMA) radi daljeg zbrinjavanja.

Većina stanara zgrade izašla je napolje čim su osetili miris paljevine, a pored majke i sina, još troje stanara evakuisali su vatrogasci. Na sreću, niko od njih, prema dosadašnjim informacijama, nije životno ugrožen. T.V.

Datum: 20.08.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Intervju

Autori: JOVANA GLIGORLJEVIĆ

Teme: Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1627

Naslov: Najveći čovekov porok je kukavičluk

Strana: 21,22,23

Intervju: Jelena Stupljanin, glumica

21

Najveći čovekov porok je kukavičluk

"Mi smo toliko daleko od razgovora oko ideološko-nacionalnih, bilo kakvih pitanja koja idu dalje od toga da li ćemo preživeti do sledeće godine. U tom smislu, prepucavanje ko će biti nosilac studentske liste ili drugi, treći, peti, deseti, ne zanima me. Ja nisam na listi i ja ću samo da odem i da probam tog dana da pomognem da nema žrtava"

Fotografije: Marija Janković

Poslednjih godina glumica Jelena Stupljanin nije bila samo jedna od najglasnijih javnih podržavateljki svakog protesta, od ekoloških i ženskih, do studentskih. Postala je i neka vrsta ambasadorke pobune i svih onih koji pokušavaju da objasne kako izgleda život u zemlji u kojoj nasilje više nije izuzetak već metoda vladanja.

U razgovoru za "Vreme" govori o atmosferi straha koja se širi posle napada na Vladimira Arsenijevića i Stevana Filipovića, o tome zašto danas smatra da su podele oko nacionalnih i ideoloških pitanja potisnute pred mnogo važnijom dilemom, ali i zbog čega, uprkos svemu, ne gubi veru da će građani pobediti. I da

svoju zemlju nikome nećemo dati da je rasproda.

"VREME": Ovih dana imamo godišnjicu policijske brutalnosti u Valjevu. Imamo godišnjicu novosadskog policijskog nasilja. Ide nam uskoro taj 5. septembar kog se sećamo od prošlog godine. Studentske akcije ne prestaju, ali nema velikih uličnih protesta. Neku najavu izbora imamo. Studentska lista više nije tako velika tajna. Gde smo sad? U kojoj fazi?

JELENA STUPLJANIN: Ovde godinama unazad traje nešto zbog čega su ljudi s vremenom postali veoma apatični. To je počelo onog trenutka kada su

nam oduzeli institucije, zarobili institucije. Oni su napravili svoje nove, tajne, ili kakve god, svoje institucije. Napravili su svoju realnost: oni su pod šatrama, vesele se, a Srbija gori. Ili, recimo, kula u Beogradu na vodi, maltene jednom nedeljno na njoj se obeležava neka apsurdna godišnjica ili proslava. Pre neki dan je obeležen rođendan Alfreda Hičkoka.

To je neki svet Alise u zemlji čuda, gde postoji neki, u ovom slučaju, zli kralj, koji ima svoju isto tako zlu vojsku. I ja se često osećam baš tako, pitam se gde se nalazim, gde živim, šta je ovo i kuda ovo ide. A buhalno može da ode bilo kuda.

Objasnite nam još malo taj osećaj, jer i dalje ima razloga za optimizam,

Datum: 20.08.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Intervju

Autori: JOVANA GLIGORLJEVIĆ

Teme: Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1627

Naslov: Najveći čovekov porok je kukavičluk

Strana: 21,22,23

22

i dalje je teško predvideti da u konačnici sve može da se završi loše po pobunjene građane.

Ja sam vrlo optimistična što se tiče toga da ćemo mi na kraju izvojevati pobjedu. Kada kažem mi, mislim slobodni ljudi, građani, narod, studenti. Nema sumnje da će to da se desi. Međutim, ova vrsta sukoba je između dve podeljene, veoma podeljene Srbije, nešto što nismo do sada u novijoj istoriji imali. Obično su građani, narod Srbije na jednoj strani, a neko stran na drugoj strani. Dakle, bili smo mi i neko van granice Srbije.

Ovoga puta smo mi i mi. Jer kao, ovoga puta smo komšije. Direktno komšije. Zato je jako naporno prolaziti kroz sve ovo svakodnevno. Često se upitam da li je moguće da samo ja, to jest samo mi, ne znam koliko nas je, vidimo da ovo što Vučić radi nije normalno. Konkretno, na onom slavlju u Kokinom Brodu kada pevaju *Idem preko zemlje Srbije*, veseli, pijani, i da je okruženju u kome su oni to okej.

Isto tako gledam tu kulu koja osvetljava Hićkov rođendan i vidim neke ljude koji šetaju po Beogradu na vodi, smeju se i, kao, lepo im je. Gde je vama lepo, na reci čiji je prirodni tok uništen? Dakle, mislim da je to nešto što nas trenutno užasno iscrpljuje.

Šta nas još iscrpljuje?

Otkad su pretukli Vladimira Arsenijevića, a nakon toga Stevana Filipovića, kada su dve javne ličnosti tako prošle u centru prestonice, više niko u Beogradu ne sme da drži oči zatvorene. A pritom, Vlada je prebijen rano ujutru, a Steva Filipović pred svedocima. A ovi kao nastavljaju da održavaju tu "sve je normalno, sve je okej, mi smo kul", dok eto, ljude biju u centru grada, gori Deliblatska peščara, gore Stolari, u Gornjem Milanovcu ljudi nemaju vodu za piće.

To jedino služi tome da se većina ljudi oseti kao da smo ljudi. Da nas prosto dovede u situaciju da pomislimo da sa nama nama nešto nije u redu, da naša perspektiva nije dobra, da grešimo jer se iznova i iznova pitamo kako je moguće da ovo ovako postoji i da niko ništa ne preduzima od strane onih koji bi trebalo da štite građane. To kako se oni, režim ponašaju, služi kao jedna psihološki bomba za sve nas.

Mi već, evo, skoro dve godine živimo svakodnevno nasilje. Pa ipak, da li vam se čini da je napad na Vladimira Arsenijevića nešto što je mnogima pokrenulo neke stare, a možda i nove traume?

U toj situaciji sa Vladom stvari su se nekako vezale u čvor, hajde da probamo da sad raspetljamo šta se tu sve zapravo desilo. Dakle, prvo i pre svega, sam Vlada Arsenijević. Ko god da je prošao pored njega ili čuo za tog čoveka, ko god ga je video, a kamoli razgovarao s njim, zna koliko je on miran i miroljubiv čovek. Hajde da zanemarimo to što je i mirovni aktivista, pre svega je miroljubiv čovek. Te, prema tome, dakle, sama činjenica da je on, takav, napadnut, jeste nešto što je nezamislivo. Druga stvar koja se desila jeste da su ti momci poslali tamo. Dakle, to više nije situacija u kojoj policija tuče građane na protestu. Ne. Ovo su neki momci, pazi, poslali. Od koga? Ko ih je poslao? Ko je znao da će on tamo da bude? Ko je mogao da ih pošalje, a da još uvek nisu otkriveni ti "pošiljaoci"?

Dalje, malo pravim digresiju, ali je važno: u poslednje vreme slušamo rečenicu u raznim sferama našeg života, koju je, naravno, naš predsednik prvi rekao, a to je: imaju oni prava... Pa sad, da voze dok neko stoji na kolovozu, da brane svoje "imanje", pa da nekom polome vilicu... Dolaziš u situaciju da, onda, svako ima pravo. Zato ne želim da govorim o pravu. Hajde da za trenutak samo stanemo i podsetimo se: život, kao takav, jeste i moral, i etika, i princip, i vrednosti, i milion drugih stvari koje nemaju veze sa pravom kao zbirom procedura. Dakle, mi smo se svi uhvatili, odnosno, pre svega, on se uhvatio za pravo, ali, državu, dakle, čoveka, ne čini samo pravo u tom pravničkom, proceduralnom smislu. Neko može da bude u tom smislu u pravu, ali da greši u svim drugim.

E, sad se vraćam na ono što se Vladimiru Arsenijeviću desilo. A to je jedna duboka podeljenost društva oko tog datuma obeležavanja Srebrenice i kako se to, pa sad opet, pravno ili ne, zove: genocid, zločin, masakr... Ne zanima me kako se pravno kvalifikuje, nego ljudski.

A da li ste primetili kako je u nekim osudama napada na Arsenijevića izostalo navođenje povoda za taj napad?

Apsolutno. Kad je studentski pokret počeo da se formira, svi mi koji smo pratili njihovu ideju jako dobro smo čuli kad su oni rekli da šta god budu napravili politički, ovo neće biti pitanje toga da se mi vraćamo na bolne tačke devedesetih. Pitanja Srebrenice, Kosova i tako dalje, neće biti na dnevnom redu jer je studentima najbitnije da se pre svega uhvate za korupciju, da stave pravnu državu u tok. Ono što su sve mahinacije ovog režima uspele da naprave jeste da ipak izdvoje iz svega toga situaciju koja je trenutno i dalje aktuelna oko Kosova. I onda je postalo opet aktuelno govoriti o Kosovu, pre svega zato što je to jedno i dalje užasno nerešeno pitanje za koje direktno, apsolutno možeš da okrižiš predsednika ove zemlje što je doveo do toga gde jeste. A Srebrenica je nešto za šta svi zajedno čekamo neki trenutak kada ćemo moći slobodno da govorimo o njoj. I onda je zato to sve bio podli čin, naravno. Kao što je sve što oni rade podlo. Ali u ovom slučaju je bilo toliko manipulativno da su uzeli jednog miroljubivog čoveka i neko je nekoga poslao da ga bije samog u osam ujutru na datum o kome smo se dogovorili da kao društvo ne pričamo, da ćutimo, zasad.

Datum: 20.08.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Intervju

Autori: JOVANA GLIGORLJEVIĆ

Teme: Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1627

Naslov: Najveći čovekov porok je kukavičluk

Strana: 21,22,23

■ Ja jesam optimistična iako mislim da prava borba tek predstoji. Dakle, da li ćemo pobediti? Pa, ako se budemo borili – hoćemo

2:

Da li mislite da su pogrešili sa onim memorandumom o Kosovu ili, ipak, ni to ne sme da bude tabu?

Moram priznati da ja zaista nisam pročitala taj memorandum. Ja verujem da ko god je to pisao, imao je neki razlog da to napiše i da to objavi, i ja nemam ništa protiv toga. Mislim, zašto bih imala? Samo po sebi, kakve veze ima bilo čije osećanje, mišljenje, opredeljenje sa mnom. Ne mogu to tako da gledam. Ne treba mi ta podela. U nečijem stavu koji nije moj nema ništa vezano za sadašnji trenutak u kome smo i dalje, svi zajedno za to da se ova vlast promeni. To meni ništa ne menja i zato se nisam time bavila. Izabrala sam neke svoje bitke, gde mogu da doprinesem, čini mi se, bar se trudim. Ali se ne mešam u neke drugačije bitke mojih saboraca. Dakle, to su moji saborci koji o nečemu tako misle. Okej. Ne da nije vreme da se sad mi gledo oko toga, nego da ja poštujem njihovo mišljenje. I to je sve.

Ali, sad... Imamo na istoj strani Mila Lompára, koji je veliki podržavalac Ratka Mladića, i imamo mnogo ljudi koji ličnu granicu tolerancije povlače kod ratnih zločina i zločinaca. Tu ubrajam i sebe. Da li je to naše licemerje ili nešto drugo, ipak časno?

Evo ovako, reći ću vam kako sam ja to sebi postavila. Da ste me ovo pitali pre godinu dana i da su izbori bili najavljeni pre godinu dana, ja bih znala šta da vam odgovorim. To bi apsolutno bilo nešto gde ja podvlačim crtu. Dakle, apsolutno sam protiv bilo kakvog isticanja bilo kakvih ratnih zločinaca u devedesetima. Dakle, Mladić jeste ratni zločinac. Tačka. Pa i ako ćemo kako predsednik kaže, pravno, on je osuđeni ratni zločinac, i to bi bio moj stav pre godinu i više dana.

Danas, u ovom trenutku, mi smo toliko daleko od razgovora oko ideološko-nacionalnih, bilo kakvih pitanja koja idu dalje od toga da li ćemo preživeti do sledeće godine. Doslovce, da li ćemo ostati živi, da mi je, na kraju krajeva, jedino pitanje, kao i kod mnogih ljudi koji me okružuju, a raznih su ideoloških profila: mi ili mafija. I to je sve. U tom smislu, prepucavanje ko će biti nosilac studentske liste ili drugi, treći, peti, deseti, ne zanima me. Mogu da razumem da ljudi koji su na listi, dokle

god se ne objave izbori, mogu da razgovaraju o tome i to poštujem. To oni i treba da rade. Ja nisam na listi i ja ću samo da odem i da probam tog dana da pomognem, da nema žrtava. Moj jedini cilj je da zaokružim studentsku listu i da znam da sam na kraju dana odbranila svoj glas i glasove ljudi koji su tog dana glasali. I to glasali onako kako su oni sami hteli, za koga god da su glasali.

A ta borba nije samo tog dana, nego i u danima pre, kad ljudi prodaju svoj glas za tri, četiri hiljade dinara.

Kakva su vam osećanja spram njih?

Ja iskreno ne mogu da krivim ljude koji su ucenjeni. A oni jesu ucenjeni. Tih par hiljada nama nije puno, ali njima jeste zato što su siromašni i zato što im ta suma nešto znači. Ne znaju za bolje, nemaju bolje, ne vide bolje. To nije njihova krivica, nego krivica režima koji ih je prvo doveo do siromaštva, onda do neznanja i neinformisanosti i stvorio od njih one kojima može da manipuliše i da ih ucenjuje. To što neko nije imao dovoljno obrazovanja, šansi, mogućnosti izbora, to je tema o kojoj ćemo raspravljati posle. U ovom trenutku mi znamo da nisu ti ljudi nama problem. Na celom je društvu da ih nauči bolje. Naš problem je što se daje 130.000 novih državljanstava...

Meni su od tih ljudi koji nisu osvešćeni više krivi oni koji su osvešćeni, ali su odlučili da čute. Ja tu imam problem. Oni znaju bolje, oni vide sve i nemaju svest o tome da bilo kakav doprinos društvu treba da daju i tu dolazimo opet do etike. Kamo etika, ljudi, kamo humanost? O empatiji da ne govorim. Mnogo puta se pominje reč sebičluk. Sad po treći put čitam *Majstora* i *Margaritu*. U jednom trenutku, Ješua Ha-Hocri, koji je zapravo Isus, kaže: najveći porok čoveka je kukavičluk. E, šta je to, šta leži u tom kukavičluku: strah, neke traume ili pak sebičluk, o tome bih volela da jednog dana društvene nauke raspravljaju.

Pratite li Vučićeve nastupe i istupe?

Ne, ne, nikako. Ne pratim jer oni služe samo tome da se zapadne u ovo već osetljivo stanje u kom smo. Znam da novinari moraju da ga prate, ali nama ostalima on služi samo da bi produbljivao psihološki rat koji vodi protiv nas. Ne treba mi da ga slušam da bih shvatila da se nalazimo u

zemlji čuda gde ništa nije normalno i gde će se uvek naći neka situacija koja će te do te mere šokirati da ćeš se pitati da li sanjaš. Ali ne treba mi Vučić da bih shvatila kako mu je to cilj: da oni kreiraju paralelni svet u koji bi da nas uvuku.

Ali nemoguće je da su toliko pametni i da je to neka mastermajnd operacija.

Vučić je glumac i to loš, koji primenjuje neka pravila priručnika za diktature, kao što radi Putin, Tramp, Netanjahu, Lukašenko... Ali oni su velike sile, pa je utoliko pre on najlošiji i najnebitniji glumac na toj sceni. E, sad, Evropa, Amerika, Rusija, pa i Kina, imaju neke svoje interese zbog koji rade sve što rade ovde kod nas. Ali, Vučić koji želi, ali ne ume niti može da bude Tito i Pokret nesvrstanih, sedi na svim tim njihovim stolicama ne da bi bio u svetu ugledan, nego da bi bio moćan među svojim mafijašima. I zaista je jedino što možeš da kažeš: dečko, skloni se... Gde si pošao, pa ne možeš da nas prodaš sve? Mislim, možeš da probaš, ali nećemo ti se dati.

Sve što studenti od početka žele i u šta ja verujem, iako možda grešim, jeste ideja da je moguće da Srbija bude suverena, što znači da budemo zemlja koja gleda svoj zajednički interes, svih nas, njenih građana. Razne strane nas vuku levo-desno, napred-nazad, ali mislim da je suština novog doba, koje možda dođe kad budem bila jako stara, da naše interese, naše zajedničko dobro stavimo na prvo mesto, a ne pojedinačne interese.

Koliko još imate snage i koliko mislite da strana koja samo želi da vidi leđa aktuelnom režimu ima snage?

Ja jesam optimistična iako mislim da prava borba tek predstoji. Ali, isto tako mislim da to zapravo nije loše. Život, sam po sebi, jeste borba. A to što smo mi naučili da se borimo isključivo za ekonomske lične interese ne znači da ne možemo da se naučimo da se borimo i za interese kulturne, etičke, humane, za prava žena, za ravnopravnost manjina. To su sve naši zajednički interesi, a neko nas je u nekom trenutku, nažalost, zbog tih pustih devedesetih naučio da su bitni samo ekonomski interesi. E, pa nisu. Dakle, da li ćemo pobediti? Pa ako se budemo borili – hoćemo. ¶

JOVANA GLIGORLJEVIĆ

Datum: 20.08.2026
Medij: Nedeljnik
Rubrika: Bez naslova
Autori: redakcija
Teme: Gradske ustanove

Napomena:
Površina: 251

Naslov: Od baroka do rejva

Strana: 60

BUP BAP

FESTIVAL BEOGRADSKJE UMETNIČKE PLATFORME

Od baroka do rejva

Beograd dobija novi festival umetničke muzike – Bup Bap (Beogradska umetnička platforma / Belgrade Artistic Platform), koji se od 29. septembra do 15. oktobra održava na različitim lokacijama u Beogradu. Od baroka i klasičke, preko savremenog muzičkog performansa i džeza, do završne rejv žurke, program festivala povezuje različite muzičke pravce i umetničke discipline.

„Naš festival pre svega okuplja mladu generaciju umetnika i otvara prostor za susrete različitih muzičkih pravaca, umetnosti, ideja i perspektiva. Posebnu vrednost festivala predstavljaju porudžbine novih dela, jer verujemo da festivali treba da doprinose istraživanju i stvaranju novog repertoara“, kaže Olja Jacobs, osnivačica Bup Bap festivala.

Festival otvara koncertni performans „Između svetova“, koji spaja muziku, teatar, ples i video-umetnost, 29. septembra u Dorćol placu. „Melodije prihvatanja“ su specijalna porudžbina fe-

stivala čija će svetska premijera upravo povodom svečanog otvaranja Bup Bapa. Da se moda baroka vraća na velika vrata, pokazaće nastup kontratenora Vojteha Pelke, umetnika koji oživljava re-

pertoar slavnog Farinelija – „Majkla Džeksona baroknog doba“.

Mlada zvezda kontrabasa Strahinja Mitrović, koji niže uspehe na međunarodnoj sceni, poneo je i titulu Ambasadora mladih Bup Bap festivala. Sa kolegama, postdiplomcima sa svih pet muzičkih akademija u Londonu, podeliće znanje i iskustvo sa polaznicima Škole za mlade talente iz Čuprije.

Specijalna atrakcija za džezere je program „Skok“ u Zappa bazi posvećen velikom jubileju – 100 godina od rođenja Majlsa Dejvisa i Džona Koltrejna. Posebnu dimenziju festivala donose programi iz oblasti terapije zvukom poput „Zvučnih niti“, autorskog koncepta Irine Dečermić, kao i radionica sistemskih konstelacija dr Jelene Đorđević.

Završnica festivala posvećena je psihijatriji rejva i pitanju zašto nam treba trans na koje odgovara psihijatar dr Aleksandra Damjanović. To je uvod u veliko finale odnosno rejv žurku za kraj festivala, 15. oktobra u Dorćol placu. **N**

Datum: 20.08.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: DANILO SAVIĆ

Teme: Aleksandar Šapić; Skupština grada Beograda; Gradske opštine; Predsednici gradskih opština

Naslov: Predsednik opštine nasilja

Napomena:

Površina: 1093

Strana: 10,11

10

Opština Stari grad

Predsednik opštine nasilja

Da li postoji tajna nit koja povezuje nasilne incidente u centralnoj opštini prestonice? Da li postoji odgovornost naprednjaka koji već godinama drže opštinu Stari grad i dozvoljavaju cvetanje nasilja pod budnim okom sumnjivih lica koja učestvuju u izvršnoj vlasti

Grafiti puni mržnje ispisani masnom farbom, baneri na zgradama od kojih i ptice stradaju, šatorsko naselje u kojem pored životinja zamalo stradaju i ljudi, i ulice nebezbedne za političke neistomišljenike i novinare koji rade u javnom interesu u poslednjih godinu i po postale su odlike opštine Stari grad.

Jasno je da za većinu nasilnih incidenata i skrnavljenja centralne opštine glavnog grada nije isključivo odgovorna opštinska naprednjačka većina, ali je pitanje šta se i zašto dešava na jednoj od najbogatijih beogradskih opština sasvim legitimno.

Već na prvi pogled jedna od najproblematičnijih lokacija na opštini jeste prostor između Predsedništva i Narodne skupštine koji je već više od godinu dana uzurpiran. Za građane Čacilend, šatorsko naselje unutar ruiniranog Pionirskog parka već odavno nije vest. Vest bi bila kada bi nadležni izašli sa jasnom informacijom o tome zašto je i dalje na tom mestu i sa čijom dozvolom. Umesto rasformiranja šatorskih konstrukcija, što je predsednik države najavio početkom godine, zarđale ograde, prazni šatori i po koji policajac i dalje zauzimaju prostor koje je zaštićeno prirodno dobro. Iako ima ovlašćenje i obavezu da reaguje, ovaj nezakonit fenomen više ni gradonačelnik Aleksandar Šapić ne spominje. Isti pristup neguje i onaj u čijoj se "jurisdikciji" nalazi kamp u kojem su nekad bili studenti koji žele da uče, a u poslednje vreme i poneki opasniji građani pa i osvedočeni kriminalci. U pitanju je Radoslav Rale Marjanović, u javnosti manje poznati dugogodišnji naprednjak i predsednik Opštine Stari grad.

KO JE RADOŠLAV MARJANOVIĆ

Marjanovića se u beogradskoj političkoj čaršiji sećaju još iz davnih vremena kada su naprednjaci u glavnom gradu bili opozicija. Miloš Pavlović, šef odborničke grupe Narodnog pokreta Srbije u Skupštini grada Beograda, pamti ga iz perioda kada su naprednjaci pričali o izbornoj

krađi i "mahali džakovima sa ukradenim glasovima".

"Nije mnogo napredovao na stranačkoj lestvici iako vodi opštinu koja je uz Vračar i Savski venac najvažnija beogradska opština. On jeste jedan od najbitnijih u beogradskoj organizaciji stranke, ali nije neko ko ima presudan uticaj. Njegov rejon je opština Stari grad i tu se cela priča i njegov uticaj završava", poručio je Pavlović za "Vreme".

Kada je reč o uticaju među naprednjacima u glavnom gradu, nije velika nepoznanica da je Marjanović na lestvici daleko niže od Luke Petrovića, gradskog sekretara za investicije. Ipak, imajući u vidu da svaka opština mora da učestvuje u kvotama i organizaciji partijskih događaja i svetkovina, njegova uloga nije u potpunosti zanemarljiva, štaviše. Što se tiče njegove formalne pozicije, javno dostupni podatak na sajtu Agencije za sprečavanje korupcije pokazuje da Marjanović od preuzimanja funkcije 2024. godine iz budžeta dobija platu u vrednosti od 174.700 dinara i da je, pride, ovlašćeni predstavnik skupštine Infrastrukture Železnice Srbije i po toj osnovi, od 2020. godine prihoduje skoro 75.000 dinara mesečno.

ŠTA SVE PREDSEDNIKU OPŠTINE NE SMETA

Kako bi se razumela Marjanovićeva uloga, vrlo je važno skicirati na koje sve događaje on nije javno reagovao. Naprednjački predsednik opštine nije video ništa sporno u postavljanju banera na zgradi Palate Albanije koji je ugrozio bele čiope, retku vrstu ptica koje se posle centra Beograda najbliže mogu naći u okolini Đerdapa. Nije pitao ni zašto su uopšte postavljeni i po kojoj osnovi. Nije Marjanović video ništa sporno ni u tome što su baneri "Srbija pobeđuje" stavljeni na zgradu BIP-a, niti je ikada postavio pitanje nadležnima ko šara grafitu po njegovoj opštini, šta je urađeno po tom pitanju i ko snosi odgovornost za propuste koji

omogućavaju narušavanje izgleda centra prestonice. Umesto odgovara građanima ili obraćanja institucijama nadležnim za sprovođenje zakona, Marjanović je ćutljiv. Deo opozicionih aktera smatra da ga u javnosti nema upravo zato što najveći deo zadataka obavlja upravo on, "ispod radara".

Đorđe Miketić, aktivista i nekadašnji odbornik u Starom gradu, koji je sa Marjanovićem najviše "ratovao" oko invazivne gradnje stambeno-poslovnih kvartova, za "Vreme" kaže da se, u odnosu na ranije, Marjanović očigledno pridružio "naprednjačkoj mašineriji koja sada podiže ulog". "Svedočimo uklanjanju parking mesta iz osvete, uklanjanju bašta kafica koji nisu po volji režima i naravno, dopušteno je podizanje kriminalnog kampa Čacilend na našoj opštini. To ne samo da je uništilo prelepi i istorijski park, već je postalo mesto na kome zakoni Srbije ne važe, gde se skupljaju paradržavne kriminalne falange koje napadaju građane, novinare pa i strane turiste", podvukao je Miketić.

NAPAD KOJI JE BACIO NOVE SUMNJE

Vladimir Arsenijević je napadnut 11. jula ispod Brankovog mosta, ali više od ovog napad koji je ponovo pokrenuo pitanje glasnog tihovanja Radoslava Marjanovića desio se nekoliko desetina metara ispred same zgrade opštine Stari grad. U noći između 5. i 6. avgusta ispred jednog ugostiteljskog objekta u blizini zgrade "Politike" i opštinske zgrade napadnut je reditelj i profesor Stevan Filipović. Povod za napad je bio taj što je Filipović snimao grupu mladića od oko dvadesetak godina dok su ispisivali grafitu po jednoj od zgrada. Njihova reakcija je bila burna i nasilna: mladići su napali Filipovića i naneli mu povrede koje su zahtevale lekarsku intervenciju i kopče. Zanimljivo je da Filipović tvrdi kako je telefon koji mu je prilikom napada oduzet preko aplikacije "Find my phone" lociran najpre u policijskoj stanici Stari grad, da bi posle nekoliko mesta

Datum: 20.08.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: DANILO SAVIĆ

Teme: Aleksandar Šapić; Skupština grada Beograda; Gradske opštine; Predsednici gradskih opština

Naslov: Predsednik opštine nasilja

Napomena:

Površina: 1093

Strana: 10,11

"završio" na teritoriji Kosova. Posle pet dana uhapšeno je jedno lice protiv kojeg je podneta krivična prijava, a dok ovaj broj nastaje, saznajemo da je još jedan osumnjičeni uhapšen i da je priznao radnje koje mu se stavljaju na teret.

Zbog još jednog napada, pokazatelja nove svakodnevice u Starom gradu, i već ustaljene prakse vandalizovanja zgrada ispisivanjem pretnji i uvreda upućenih javnim ličnostima ili građanima koji protestuju protiv vlasti, opštinska vlast nije mogla da izbegne lupu javnosti.

"Fotografije napadača na profesora Stevana Filipovića pokazuju da su se okupljali na opštinskom parkingu. Da li su tamo jer se osećaju sigurno ili je opština učestvovala u njihovom organizovanju, moraću da se odgovori jednog dana. Ono što znamo je da upravo po fasadama najbližim zgradi opštine niču grafiti mržnje i parole koje režim protura u javni prostor. Verujem da su to povezani incidenti, pogotovo kada dodamo i lukrativnost posla za privatne firme koje grafite uklanjaju, a koje su, naravno, plaćene opštinskim novcem, da bi se ponovo, nakon nekoliko dana, na njihovom mestu pojavili novi ujednačenog rukopisa i narativa", objašnio je Mikić za "Vreme".

Iako smo uputili zahtev Marjanoviću da odgovori na pitanje da li snosi odgovornost, političku ili moralnu, zbog dešavanja na opštini Stari grad, do objavljivanja teksta odgovor nismo dobili. Prvi čovek naprednjaka u ovom delu Beograda nije odgovorio ni na naša pitanja u vezi sa ispisivanjem grafita, aktivnostima u šatorskom naselju, ali i nedavnim prebijanjem profesora Filipovića.

OPERATIVAC KOJI STOJI UZ MARJANOVIĆA

Lokalni izbori 2024. godine potvrdili su tesnu naprednjačku većinu na Starom gradu, koje ne bi bilo bez asistencije i glasova Marka Bastaća, nekadašnjeg ljutog rivala SNS. Njegovim glasovima većina je postignuta, nakon čega je Marjanović postao predsednik skupštine opštine. Iako su ovlašćenja opština dezavuisana, samim tim i njena moć svakodnevnog odlučivanja ili u postavljanju širih politika ograničena, ona ostaje važno mesto naprednjačke operative. Kada je o toj operativi reč, pored Marjanovića još jedno lice je postalo nezaobilazno.

Pasionirani ljubitelji sporta, naročito rukometa, setiće se karijere Nedeljka Nede Jovanovića, bivšeg reprezentativca

BEZ OSEĆAJA ODGOVORNOSTI ZA NASILJE NA OPŠTINI ČIJI JE PREDSEDNIK:

R. Marjanović i napad na Stevana Filipovića

Fotografije: Dejan Ivanišević / Tanjug; screenshot CINS

Jugoslavije i igrača Partizana i Metaloplastike. Nakon sportske karijere put ga nije odveo do trenerskih voda ili rada u savezu. Jovanović je odlučio da se bavi politikom i s vremenom postao desna ruka i čovek koji blisko sarađuje sa Marjanovićem na Starom gradu. U poslednje četiri godine Jovanovićeve sportske uspehe zasenili su drugi rezultati i rekordi.

FANTOMSKI GLASAČI I

ZADACI U ČACILENDU

Svoju skromnu političku karijeru Jovanović gradi kao većnik Opštine Stari grad. Posle karijere u Demokratskoj stranci i prelasku na drugu stranu političkog spektra, Jovanović je dugo bio van fokusa javnosti. U zenit popularnosti nije ga vratio rad na poziciji većnika već optužbe predstavnika opozicije da stoji iza fantomskih glasača u prestonici. Prema informacijama do kojih su došli akteri koalicije "Srbi-ja protiv nasilja", otkriveno je da su na Jovanovićevu adresu registrovana 42 fantomska birača posle decembarskih izbora 2023. godine. O ovoj temi javnosti je najviše dokumentacije dostavila Stranka slobode i pravde, ali članovi beogradskog odbora ove partije nisu želeli da govore za "Vreme" iako su o tome redovno u prošlosti izveštavali javnost.

Podsećamo da su pitanju nepravilnosti zbog kojih je opozicija odmah tražila poništavanje izbora i poručila da je nesumnjivo u pitanju izborna krađa. Simbol uvoza i registracije fantomskih birača bio je Vladimir Vlada Mandić, takođe rukometas, koji je na svojoj adresi imao nekolicinu "fantomata". Iako su poznanici iz sveta rukometa, Jovanović je ostao daleko ispod Mandića po značaju za okupljanja i organizacije pristalica i simpatizera. Upravo je Jovanović bio deo Čacilenda, gde je uslikan u martu prošle godine kada je uručio dres "studentu koji želi da uči" Milošu Pavloviću. Tom prilikom je prošetao šatorskim naseljem koje je bilo ispunjeno studentima, za razliku od danas kada su glavni povremeni stanovnici sasvim drugi profili ličnosti. Od Marjanovića smo zatražili odgovor i na pitanje u kakvim je odnosima sa Jovanovićem, ali ni na ovo pitanje redakcija "Vremena" nije dobila odgovor.

DANILO SAVIĆ

